

การศึกษาเปรียบเทียบการบริหารการศึกษา ในประเทศไทย มาเลเซีย และสิงคโปร์

A Comparison of Educational Administration among Thailand, Malaysia and Singapore

คณะผู้วิจัย

ชุมศักดิ์	อินทร์รักษ์
ชวลิต	เกิดทิพย์
จำเรียง	จิตรหลัง
นาวาลย์	ปานากาแข็ง
เรชา	ชูสุวรรณ
อภิชาติ	มหากันธา
คิวกิ	คิม

การบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
การนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณเงินรายได้ คณะศึกษาศาสตร์

ปี 2549

ชื่องานวิจัย	การศึกษาเปรียบเทียบการบริหารการศึกษาของประเทศไทย มาเลเซียและสิงคโปร์
คณะผู้วิจัย	ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์, ชวลิต เกิดทิพย์, จำเริญ จิตรหลัง, นาวาลักษณ์ ปานากาเซ็ง เรชา ชูสุวรรณ, อภิชาติ มหากันธา, ศิวฉิก คิม
พิมพ์ลักษณะ	ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปัตตานี, 2550.

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการบริหารการศึกษาของประเทศไทย มาเลเซีย และสิงคโปร์ ในด้านนโยบายและแผนการบริหารการศึกษา การจัดระบบการศึกษา การบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน การบริหารงานบุคคลากร การบริหารงบประมาณและทรัพยากร การควบคุม กำกับ ติดตาม การประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และผลจากการจัดการศึกษา ดำเนินการวิจัยโดยการศึกษาเอกสาร การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและการสนทนากลุ่ม กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นผู้บริหารระดับสูงในกระทรวงศึกษาธิการ รวมทั้งนักวิชาการและ ผู้ทรงคุณวุฒิในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ในประเทศไทย มาเลเซียและสิงคโปร์ นำ ข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. ด้านนโยบายและแผนการบริหารการศึกษาของประเทศไทยมุ่งเน้นการจัดการศึกษา ให้กับประชาชนอย่างทั่วถึง โดยจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี และการศึกษาตลอดชีวิต มีจุดมุ่งหมายทางการศึกษา เพื่อพัฒนาประชาชนให้มีชีวิตที่สมบูรณ์ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญาและสังคม สำหรับประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์เน้นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนา จิตความสามารถและศักยภาพในการประกอบอาชีพ พัฒนาฝีมือแรงงานให้มีคุณภาพและ มาตรฐานในระดับสากล ด้านแผนการบริหารการศึกษา ประเทศไทยมีแผนปฏิบัติการระดับ กระทรวง ระดับเขตพื้นที่และระดับสถานศึกษา ในขณะที่ประเทศมาเลเซียมีการบริหารการศึกษา โดยคณะกรรมการวางแผนการศึกษาแห่งชาติ มีคณะกรรมการกำหนดหลักสูตรส่วนกลาง ระดับรัฐ มีสำนักงานการศึกษาแห่งรัฐ และสำนักงานการศึกษาอำเภอ โดยทำหน้าที่ประสานงานระหว่าง โรงเรียนกับสำนักงานการศึกษาแห่งรัฐ ส่วนประเทศสิงคโปร์ กระทรวงศึกษาธิการมีการ ดำเนินงานร่วมกันกับสถาบันการศึกษาแห่งชาติ และโรงเรียนโดยตรง

2. ด้านการจัดระบบการศึกษาทั้ง 3 ประเทศ จัดการศึกษาในระดับประถมศึกษา 6 ปี จัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา 6 ปี สำหรับประเทศสิงคโปร์ ใช้เวลาเรียนในระดับมัธยมศึกษา 4-5 ปี โดยจัดการศึกษาภาคบังคับแตกต่างกันคือ ประเทศไทยจัดการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี มาเลเซีย จัดการศึกษาภาคบังคับ 11 ปี และสิงคโปร์ จัดการศึกษาภาคบังคับ 10 ปี

3. ด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอนของประเทศไทยมีความยืดหยุ่นไปตาม สภาพของท้องถิ่น โดยบูรณาการระหว่างหลักสูตรแกนกลาง และหลักสูตรท้องถิ่น โดยจัดให้มี 8

กลุ่มสาระการเรียนรู้ คือกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย สังคม สุขศึกษา และพลศึกษา คนตรีและศิลปะ การงานพื้นฐานอาชีพและภาษาต่างประเทศ สำหรับประเทศ มาเลเซียและสิงคโปร์จะเน้นวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และภาษาอังกฤษ ส่วนที่ต่างกันคือ ประเทศสิงคโปร์ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการเรียนการสอน ส่วนมาเลเซียใช้ภาษามลายูในการเรียนการสอนแต่บังคับเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

4. ด้านการบริหารบุคคลทั้ง 3 ประเทศมีลักษณะการบริหารใช้รูปแบบองค์กรคณาจารย์ มีคณะกรรมการในแต่ละระดับ มีอำนาจหน้าที่ตามโครงสร้างการบริหาร มีความแตกต่างกันในระดับสายการบังคับบัญชา โดยสิงคโปร์มีช่วงการบังคับบัญชาที่สั้นที่สุด คือจากกระทรวงศึกษาธิการไปยังโรงเรียนโดยตรง ประเทศไทยมีการกระจายอำนาจการบริหารไปยังคณะกรรมการในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับสถานศึกษา ส่วนในประเทศมาเลเซีย มีการดำเนินการผ่านรัฐ โดยใช้ระบบมาตรฐานเดียวกันที่กำหนดโดยส่วนกลาง

5. ด้านการบริหารงบประมาณของประเทศไทยและมาเลเซียมีการกระจายอำนาจในการบริหารงบประมาณให้กับคณะกรรมการในแต่ละระดับ ควบคุมกำกับ และรับผิดชอบในการบริหาร ส่วนประเทศสิงคโปร์จะมีการกระจายงบประมาณให้กับคณะกรรมการในระดับท้องถิ่น เป็นผู้รับผิดชอบและมีกองทุน โดยการเก็บภาษีการศึกษาจากผู้ปกครอง -

6. ด้านการควบคุมกำกับ ติดตามของประเทศไทยและมาเลเซียมีการกระจายอำนาจลงไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามลำดับ โดยส่วนกลางเป็นผู้กำหนดนโยบายและควบคุมให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา โดยที่ประเทศไทยยังมีลักษณะยืดหยุ่นมากกว่าคือเน้นความมีเอกภาพในเชิงนโยบายแต่หลากหลายในทางปฏิบัติ ส่วนประเทศสิงคโปร์ อยู่ในการควบคุมกำกับของกระทรวงศึกษาธิการโดยตรง

7. ด้านการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของประเทศไทยมีองค์กรอิสระเป็นผู้ประเมินเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติ ส่วนมาเลเซียและสิงคโปร์ กระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงในการประกันคุณภาพให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานที่รัฐเป็นผู้กำหนด

8. ผลจากการจัดการศึกษาทำให้ประเทศไทยมีอัตราผู้รู้หนังสือสูงขึ้น ในปัจจุบัน (ปี 2548) จำนวนปีเฉลี่ยที่รับการศึกษาอยู่ในภาคบังคับ 9 ปี แรงงานภาคเกษตรลดลงและมีแนวโน้มทางเศรษฐกิจไปในทางอุตสาหกรรมการผลิต ประเทศมาเลเซียอัตราการรู้หนังสือ ร้อยละ 87 รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี 3,780 ดอลลาร์สหรัฐ ส่วนสิงคโปร์จำนวนประชากรที่มีอัตราการรู้หนังสือร้อยละ 94.6 ประชากรมีรายได้ต่อหัวปีละ 26,400 เหรียญสหรัฐ เป็น 1 ใน 10 ประเทศชั้นนำของโลกที่มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศทันสมัยมาใช้ และได้รับการจัดอันดับให้เป็นประเทศที่มีศักยภาพในการแข่งขันเป็นอันดับ 2 ของโลกรองจากสหรัฐอเมริกา

Title : A Comparison in Educational Administration of Thailand, Malaysia and Singapore

Researchers : Choomsak Inrak, Chawalit Kettip, Jamrern Jitlung, Nawal Panakaseng, Recha Chusuwan, Apichart Mahakanta, Kusik Kim.

Publishing : Department of Educational Administration, Faculty of Education, Prince of Songkla University, Pattani, 2007.

Abstract

This research was intended to study on a comparison in educational administration of Thailand, Malaysia, and Singapore. Eight categories of the study were policy and plan in educational administration, educational system management, curriculum and instruction administration, personnel administration, financial and resources management, controlling and follow up, standard and quality assurance, and the result of educational management. The research method was the study on documents, deep interview, and focus group. The sample study was the administrators in the ministry of education, including the academic experts in the three countries. The data was content analysis. The results were found as in the followings.

1. For policy and plan in educational administration, Thailand offers the educational equity for all people by educating for twelve years of basic education and lifelong education. The aims of education emphasize to develop human life in physical, mind, intellectual, and social characters. Meanwhile, Malaysia and Singapore emphasize on competency development of people to standardization and internationalization. For educational plan, there are various levels form the ministry , regional, and institutional level in Thailand. However, in Malaysia, the national committee set the educational plan and curriculum. There are the state committee pass through district level to cooperate with the institutions and schools. For Singapore, the ministry of education cooperate with national institutions and direct to the schools.

2. For educational system, the three countries provide six years in primary education and six years in secondary education. In Singapore, students spend their time for four to five years in secondary level-The difference in compulsory level are nine years in Thailand, eleven years in Malaysia, and ten years in Singapore.

3. For curriculums and instructions, there are core curriculum and local curriculum varied in various area. There are eight subject areas ; mathematics, science, Thai language, social study, health and physical study, music and arts, basic works in occupation, and foreign language. However in Malaysia and Singapore emphasize on Mathematics, Science and English language,

the difference is that English is using for main language in Singapore, Malay language is the main but English is compulsory subject in Malaysia.

4. For personnel administration, there are committee in various levels and perform their functions as in the structure of organization. The difference is that there is two short span of control in Singapore, however, there is three short span of control in Thailand, there is long span of control and centralized in Malaysia.

5. For the financial management, both Thailand and Malaysia decentralize in budgeting and controlling to the committee in any levels. In Singapore, it is decentralized to local responsibility and there is funding "Edusave" from parents.

6. For controlling and follow up, both Thailand and Malaysia decentralized to the related agencies by controlling from the ministry of education to attain the educational standardization. However, the central government control to the schools itself in Singapore.

7. For standard and quality assurance, there in independent organization responsible for evaluation to attain the national standard, meanwhile, Malaysia and Singapore controlled by the ministry of education themselves.

8. For the result of educational management, the average years is nine in the compulsory and it is high rate of literacy in Thailand. However, in Malaysia, there is more rate of literacy, eighty-seven percent, and average incomes three thousand and three hundred u.s. dollar per head. Meanwhile, in Singapore, there is the most rate of literacy, above ninety-four percent, and average incomes twenty-six thousand and four hundred u.s. dollar per head. Singapore in evaluated to be the lead country in top ten for using modern technology and ranked to be the most competition at the second country in the world later form United State of America.